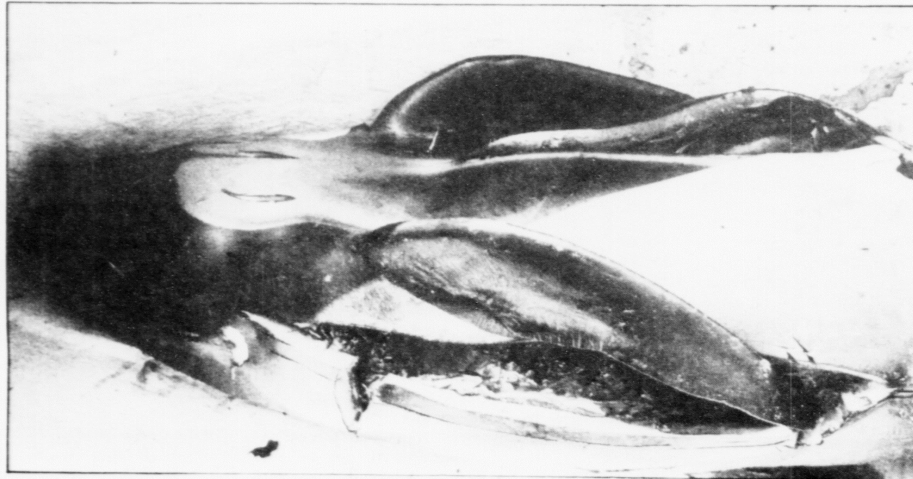

Nýggjasta vápnid hjá grindaandstöðingunum:

Rotnandi grindahvølpur og guðstænastufólk

Tey gjørdust ikki so lítið kløkk, sum í tí Harrans veðri seinasta sunnudag spákaðu sær ein túr út í Bakka, áðrenn tey fóru niðan á Reynið í kirkju.

Hesi ótespiligu sjónini mottahavnarfólk eins og útlendingar, sum í tí góða summarveðrinum vóru farin sær ein túr út í Bakka í Havn. Marran og desmurn av hesum grindarænum gjørdi so mikið um seg, at brátt varð stúgvandi fult av fólki savnað um henda rotnandi hvalahvølp, sum tað ivaleyst eydnaðist onkrum grindaandstöðingi at avmynda saman við teimum blóðtystandi „innföddu“.

Vanlukka, sum vit vanligar fata slíka, var kortini ongin hend út í Bakka, men tó var svart av fólki stúgvast saman um ein lítlan bát, sum í skundi mundi verða drigin niðan á dráttin og síðan tveittur í líðini í øllum oruddinum.

Talan var heldur ikki um nakran vanligan bát. Líktist nakað føroyskum báti, men bert eitt sindur. Helst var hann ikki longri enn einar 15 – 16 føtur, gjørdur av glastrevju, stavnar hevði hann ongar, hevði bert tveir bekkir og tvær røður og bert tann eini av teimum trimum tollunum líktist so dant føroyskum tolli, tó líktust røður og sína nakað tí, vit siggja á føroyskum glastrevjabátum.

Men vanlukka við lit

Men í hesum umhvørvis og djóraverndartíðum, sum vit bert eiga at legnast um, so var hetta vanlukka við lit tí talan var her um rotnandi lík, ikki av tí politiska slagnum, sum summir siga aðrar at hava í lastini, men rotnandi ræ av hvalahvølp, sum í hesi halgu dyrdarløtu

lá og esjaði í framskutinum á hesum sjáldsama huldubáti, sum eingin sjávsagt vil kennast við.

Henda sjónin, kirkjufólkid, sum varð farið út í Bakka at venda, áðrenn guðstænastuna, bar við sær í kirkju henda fagra morgun og henda var sjónin, teir forvitnu útlendingarnir jesandi stóðu og fotograferaðu til reið, eftir at boðað hevði verið politistjóðini frá, varð burturbeint av havnamyndugleikunum.

Frystur rumbulshvalur

Alt gott um at vera fittur og blidur, alt gott um at royna at tekkjast útlendingum og ikki minni tydingarmikið – alt gott um útlendskar og føroyskar felagsskapir, ið sýna positivan og mennandi áhuga fyri tí arbeiði, sum gjørt verður fyri at fáa eitt nú grindaveiduna so sømiliga sum tilber, men fyri tað eiga vit ikki at ganga við bindi fyri eyguni og halda væl til standa, bert vit nú einaferð eru komnir so frægt ávegis í grindamálinum.

At vit meira enn nakrantið

eiga at vera á varðhaldi prógvar best hesin vanlukku hvalur, sum úttan íva hevur verið frystur, goymdur, tinaður og so skammiliga uppkarvaður fyri síðan at verað „plantaður“ í framskutin á hesum huldubáti –

just á eini leið, allir útlendingar, sum higir koma, fara eina fyrst, nevniliga runt Tinganes.

1. mai-grind í Havn

Okkum vitandi hevur grind ikki verið hildin til síðan 1. mai í ár. Hetta var í Havn. Kanska er hesin lítli hvalur úr hesi grindini, kanska úr onkrari aðrari, og hvør veit, kanska eru fleiri føroyskar og útlenskar frystiboksir á tremur við fittum, eygagóðum, men uppkarvaðum smahvalum til sama endamáli.

Í øllum forum kann við vissu sigast, at grind ikki er hildin til í Føroyum síðan 1. mai í ár. Hver hvalurin ikki verður frystur, sum helst eingin ivi er um, so er talan um ólögliga grindaveiðu, tí grindahvalur er sambært føroyska lóg fríðaður, um grindafórnir og sýslumenn ikki geva heimild til at halda grind til.

Óhugnaligt skemt

Skemt ella ikki, óhugnaligt er at føroyska góðvarni soleiðis skal verað hund-

dálkað av teimum, sum vit ikki enn hava lært at varða okkum nóg væl imóti.

Talan er her ikki bert um mentunnarlígan ágang, grindapolitiska rangsnugving, men um barlagdan tramansskap, tí umframt at leggja henda esjandi grindahvølp á mest gingnu ferðafólkaleið okkara, so sást tyðuliga henda sunnumorgun, at annað og kanska fremra endamálið varð at fáa myndir av hesi óhumsku saman við teimum annars so „skikkiligu“ innföddu, sum aftaná hesa uppliving kortini og heilt óavirkað hildu leiðina „hond í hond so sjelaglað“ niðan á Reynið til eina heilt vanligu føroyska sálarmenningsløtu.

R

Myndir: Kalmar

Huldubáturin, sum sunnumorgunin stóð á dráttinum út í Bakka í Havn, heilt ólíkur vanligu føroysku glastrevjabátunum, 15 – 16 føtu, tillongdar, stavnaleysur og bert við 2 bekkum. Róðrið líktist nakað tí líknandi føroyskir bátar nýta, somuleiðis eisini handari aftari tollurin. Onkur heldur sniði vera htelendski, vit vita tað ikki, men kaldbaksbátur er hetta ikki, men frá Tollaki Petersen í Bø hava vit fingið upplýst, at hann í síni tíð gjørdi einar tveir boyubátar av hesi stóðini, men heilt greitt er ikki, um hesin kann vera ein teirra.

